

JĀNIS PUDŽS

(1904–1973)

Jānis Pudžs dzimis 1904. gada 19. maijā Aizkalnes draudzē, Pūdžu sādžā. Tēvs nomira, zēnam vēl mazam esot. Par triju dēlu – Andreja, Jēkaba un Jāņa – audzināšanu visas rūpes gulās uz mātes Dorotejas pleciem. Kad zēni paaugās, Andrejs aizgāja strādāt uz dzelzceļa, Jāni sūtīja mācīties skolā, bet Jēkabam vajadzēja palikt mājās.

Pēc Preiļu pamatskolas beigšanas Jānis iestājās 1925. gadā Aglonas vidusskolā. Kad bija beidzis divas klases, viņu iesauca obligātajā karadienestā. Pēc gada viņš atgriezās vidusskolā, lai to pabeigtu. Skolu beidzis, īsu laiku strādāja Aizkalnes pagasta valdē, pēc tam Rēzeknes nodokļu inspekcijā. Pēdīgi, sajuzdamš sevi nemitīgu aicinājumu uz garīgo kārtu, 1931. gada rudenī iestājās Rīgas Garīgajā seminārā.

Īsi pirms svētību saņemšanas Jānim Pudžam nomira māte. Viņu apbedīja Aizkalnes draudzes prāvests D. Pujāts Gāgu kapos.

1936. gada 21. maijā svētā Jēkaba katedrālē arhibīskaps A. Springovičs J. Pudžu iesvētīja par priesteri. 23. augustā jaunais priesteris celebrēja pirmo Svēto Misi Aizkalnes baznīcā. Svinībās piedalījās draudzes prāvests D. Pujāts, Aglonas dekāns A. Broks, priesteri J. Jedušs un S. Zeps.

Īsu laiku jaunais priesteris bija vikārs Rīgas svētā Franciska baznīcā, tad deviņus gadus bija Peipiņu draudzes prāvests, ap-

kalpojot vienlaicīgi Raģeļu draudzi. Otrā pasaules kara laikā – 1941. gadā – nodega Raģeļu koka baznīca. Prāvests J. Pudžs ierīkoja pagaidu baznīcu nodegušās tuvumā.

1947. gadā prāvestu pārcēla uz Izvaltas draudzi, kur arī bija kara izpostīta un nodegusi baznīca. Tai bija uzlikts tikai šifera jumts. Prāvests J. Pudžs ielika griestus, izdarīja apmetumu un stājās pie pilnīgas Izvaltas baznīcas atjaunošanas. Neilgi no Izvaltas viņš apkalpoja arī Peipiņu draudzi.

1956. gadā viņu pārcēla uz Auleju. Dzīvodams tur, centīgais prāvests izkrāsoja baznīcu un to pienācīgi sakārtoja. Šeit viņš laimīgi nodzīvoja 17 gadus, bet beigās saslima ar kājām. Slimība progresēja. Katru gadu J. Pudžs apmeklēja savus radniekus Aizkalnē. 1971. gadā, būdams pie Aizkalnes prāvesta J. Svilāna, skumīgi teica: «Esmu slims un kļuvis prāvests-invalids. Mans mūžs nav vairs garš. Atbraucu apskatīt vietu vecajos draudzes kapos, kur pēc nāves atdusēties.»

Nepagāja divi gadi, un 1973. gadā pēc noturēta Lieldienu dievkalpojuma prāvests J. Pudžs apgūlās nāves gultā. Pēc dažām dienām nomira. Pirms nāves viņš bija izmainījis savu pēdējo gribu un lūdzis apbedīt Aulejas kapos. Būdams uzticīgs dvēseļu gans, viņš arī pēc nāves vēlējās būt kopā ar savas draudzes locekļiem.

Priesteri J. Pudža apbedīšana notika 1973. gada 2. maijā. Aizlūgumu par dvēseles mieru vadīja bīskaps V. Zondaks. Baznīcā sprediķoja dekāns J. Samušs. Kapsētā runāja vietējais prāvests G. Ķībuls, bet no dzimtās draudzes pēdējo sveicienu nesa prāvests J. Svilāns.

1974. gada 2. maijā Krāslavas dekāns J. Samušs iesvētīja kapa pieminekli, ko bija uzstādījusi Aulejas draudze. Šajās svinībās piedalījās septiņi garīdznieki.

Avots:

Budže, Alberts. Latvijas Romas katoļu priesteri / Alberts Budže.- Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2010. – 2. sēj.- 53.- 54. lpp.